Dosarul nr. 3-2020/2023
2-23110361-12-3-01082023

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

Dispozitivul hotărârii pronunţat public la 21.10.2024 în mun. Chişinău
Hotărârea integrală întocmită la 24.12.2024

21.10.2024 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul Rîşcani)
Instanța compusă din :
Preşedintele şedinţei, judecător specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ Igor Barbacaru
Grefier Versavia Șumilin

a examinat în ședință publică, acțiunea în contencios administrativ înaintată de către Valeriu Butescu împotriva Direcției Generale transport public și căi de comunicație, cu privire la accesul la informație și încasarea prejudiciului,

a c o n s t a t a t :

La 01.08.2023, Valeriu Butescu a adresat Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) cerere de chemare în judecată împotriva Direcției Generale transport public şi căi de comunicație, solicitând :

- În conformitate cu art.24 Legii 982/2000 de decis satisfacerea imediată a solicitărilor din petiţia nr.B-216 din 21.06.2023 depusă în (DGTPCC).

- În conformitate cu prevederile art.35 al CA, prevederile art.24 Legii nr.982/2000 de decis aplicarea sancţiunilor de rigoare asupra angajaţilor (DGTPCC), care prin acţiunile sale brutal au încălcat prevederile Constituţiei R.Moldova, Codului administrativ, Legii nr.982/2000, regulamentului intern de activitate al (DGTPCC) a Primăriei Generale mun.Chişinău;

- În conformitate cu art. 24 Legii 982/2000 de decis repararea prejudiciului cauzat de (DGTPCC) în urma refuzului nelegitim de a furniza informaţia solicitată, prin alte acţiuni, care prejudiciază dreptul de acces la informaţie în sumă de 1000000,00 lei (un milion de lei) care vor fl folosiţi pentru demontarea gardului metalic ridicat nelegitim şi care izolează terenul liber municipal de public, de la interscţia str.Malina-Mică str.C.Vîrnav or.Chişinău, amenajarea, conform prevederii p.4 al dispoziţiei-727d din 27.09.2018 Primăriei Generale mun. Chişinău, a parcării auto publice pe terenul liber municipal de la intersecţia sus menţionată, reabilitarea drumului şi a gardului vizavi de blocul de locuit str. Malina-Mică şi a blocului de locuit str.C.Vîrnav-10 a oraşului Chişinău. Devizul de cheltuieli ne asumăm să-l prezentăm.

În susținerea acțiunii reclamantul informează că : pe data de 21.06.2023 cu nr.B-216 în Direcția Generală transport public și căi de comunicație a Primăriei Generale mun.Chișinău (DGTPCC) a fost depusă o petiție.

În petiţie conducerea DGTPCC a fost informată, că la o cerere adresată Primăriei Generale mun.Chişinău, redirectionată pentru examinare către DGTPCC, pe data de 04.01.2022 cu nr.Loc-1096/21 s-a dat răspunsul.

Cele expuse în răspunsul dat de DGTPCC (Anexa-2) mai este confirmat şi de Direcţia Generală arhitectură, urbanizm și relaţii funciare al Primăriei Generale mun.Chişinău prin răspunsul nr.01/1-09-293 din 03.02.2021 (Anexa-3).

Ca furnizor de informaţii DGTPCC pînă la ziua de azi nu a dat nici un răspuns la petiţia (Anexa-1), nu a dat nici un răspuns la cele trei întrebări puse în faţa conducerii DGTPCC, prin ce brutal s-a încălcat prevederile Codului Administrativ al R.Moldova (CA) şi anume art. 6o. Termenul general - *(1)* Termenul general în care o procedură administrativă trebuie finalizată este de *30* de zile, dacă legea nu prevede altfel.

Totodată, prin refuzul de a da răspuns la cele trei întrebări puse şi solicitate prin petiţia nr.B-216 din 21.06.2023, conducerea DGTPCC brutal a încălcat prevederile art.3 (l);4(1); 10 (1), (3);11 (1) 1) 2) 4) 5) 9) b) c) Legii nr.982/2000 *„Privind accesul la informaţie”* şi art.5; 9;17;18; 23; 25; 31; 66; 68 al CA.

Despre faptul, că în cazul cînd nu se va da răspuns la întrebările ridicate, DGTPCC, ca autoritate publică municipală, prin petiţia depusă a fost prevenită, că va fi atacată în instanţa de judecată contecios-administrativ, fapt care exclude procedura prealabilă prevăzută de CA.

Pârâtul Direcția Generală transport public și căi de comunicație, a depus la 08.04.2024 referință pe marginea acțiunii deduse judecății, prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată (f.d. 31-37).

În ședința de judecată, reclamantul, nu s-a prezentat, instanța, în temeiul art.218 lit. d) Cod Administrativ, a dispus soluționarea acțiunii în lipsă.

R/pîrîtului DGMUCC – Iurie Guțanu, în ședința de judecată a solicitat respingerea acțiunii pe motivele indicate în referința depusă anterior, de asemenea a menționat că urmare a depunerii de către reclamant a petiției din 21.06.2023, DGMUCC a emis răspunsul din 06.09.2023, însă careva dovadă de expediare a acestuia lipsește.

Examinând cererea de chemare în judecată, cercetând probele anexate la dosar în ansamblu și interconexiunea lor, studiind normele legii aplicabile, instanța de judecată conchide că acțiunea reclamantului urmează a fi admisă parțial, din următoarele considerente.

Materialele cauzei denotă că, prin cererea din 21.06.2023, Valeriu Butescu din nume propriu și din numele locuitorilor regiunii Malina-Mică, or.Chișinău, a solicitat Direcției Generale transport public și căi de comunicație :

1. Să ne informaţi şi să confirmaţi documental, dacă terenul liber de la intersecţia C.Vîrnav şi Malina-Mică mai este proprietate publică;

2. Dacă terenul este public, să ne informaţi, - care este motivul, că acest teren a fost îngrădit şi continuă să fie îngrădit şi pînă la ziua de azi cu gard metalic, care crează mari incomodităţi la parcarea automobilelor pe acest teren, chiar şi dacă este încă neamenajat;

3. Să ne informaţi şi confirmaţi documental, că DGTPCC într-adevăr a ieşit cu propunerea includerii în programul lucrărilor de amenajare pentru anul 2022 a părcării auto publice la intersecţia str.C.Vîrnav şi Malina-Mică şi care este motivul, că pînă la ziua de azi lucrările de amenajare nu s-au

petrecut.

Rugăm să daţi un răspuns deplin, confirmat documental şi în termen prevăzut de lege.

Nu ascundem faptul, că în cazul cînd nu vom fi satisfăcuţi de răspunsul dat, veţi fi atacat în judecată (f.d.7).

Iar la 01.08.2023, Valeriu Butescu s-a adresat cu prezenta acțiune în instanța de judecată, solicitînd obligarea satisfacerii solicitărilor din petiţia nr.B-216 din 21.06.2023.

Conform art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 20 Cod administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 39 Cod administrativ, (1) Controlul judecătoresc al activităţii administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. (2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

Conform art. 64 Cod administrativ, (1) Autoritatea publică este obligată să soluţioneze o cerere potrivit competenţelor sale şi în termenul stabilit de lege. (2) Refuzul de a primi sau a examina o cerere se consideră drept respingere a cererii. Aceeaşi regulă se aplică şi în cazul nesoluţionării unei cereri în termen legal.

Conform art. 189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, actele administrative individuale pot fi acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Conform art. 206 Cod administrativ, (1) O acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru : b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare).

Conform art. 208 Cod administrativ, (3) Dacă procedura prealabilă nu este prevăzută de lege, acţiunea în obligare se admite numai în cazul în care reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere de emitere a actului administrativ individual.

Conform art. 209 Cod administrativ, (1) Acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la:

a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia;

b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin.(1) referitoare la nesoluţionarea în termen se aplică corespunzător.

(2) Dacă informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conţine în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acţiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

(3) Pentru acţiunea în realizare, acţiunea în constatare şi acţiunea de control normativ nu există termen de înaintare a acţiunii în contencios administrativ.

Conform art. 4 al Legii nr. 982 din 11.05.2000 privind accesul la informaţie, (1) Oricine, în condiţiile prezentei legi, are dreptul de a căuta, de a primi şi de a face cunoscute informaţiile oficiale.

Conform art. 5 al Legii nr. 982 din 11.05.2000, (2) Furnizori de informaţii, adică posesori ai informaţiilor oficiale, obligaţi să le furnizeze solicitanţilor în condiţiile prezentei legi, sînt : c) persoanele fizice şi juridice care, în baza legii sau a contractului cu autoritatea publică ori instituţia publică, sînt abilitate cu gestionarea unor servicii publice şi culeg, selectează, posedă, păstrează, dispun de informaţii oficiale.

Conform art. 7 al Legii nr. 982 din 11.05.2000, (1) Exercitarea dreptului de acces la informaţie poate fi supusă doar restricţiilor reglementate prin lege organică şi care corespund necesităţilor : a) respectării drepturilor şi reputaţiei altei persoane; b) protecţiei securităţii naţionale, ordinii publice, ocrotirii sănătăţii sau protecţiei moralei societăţii.

(2) În conformitate cu alineatul (1) al prezentului articol, accesul la informaţiile oficiale nu poate fi îngrădit, cu excepţia :

a) informaţiilor atribuite la secret de stat, reglementate prin lege organică, a căror divulgare neautorizată sau pierdere poate aduce atingere intereselor şi/sau securităţii Republicii Moldova;

b) informaţiilor confidenţiale din domeniul afacerilor, prezentate instituţiilor publice cu titlu de confidenţialitate, reglementate de legislaţia privind secretul comercial, şi care ţin de producţie, tehnologie, administrare, finanţe, de altă activitate a vieţii economice, a căror divulgare (transmitere, scurgere) poate atinge interesele întreprinzătorilor;

c) informaţiilor cu caracter personal, a căror divulgare este considerată drept o imixtiune în viaţa privată a persoanei, protejată de legislaţia privind protecţia datelor cu caracter personal;

d) informaţiilor ce ţin de activitatea operativă şi de urmărire penală a organelor de resort, dar numai în cazurile în care divulgarea acestor informaţii ar putea prejudicia urmărirea penală, interveni în desfăşurarea unui proces de judecată, lipsi persoana de dreptul la o judecare corectă şi imparţială a cazului său, ori ar pune în pericol viaţa sau securitatea fizică a oricărei persoane - aspecte reglementate de legislaţie;

e) informaţiilor ce reflectă rezultatele finale sau intermediare ale unor investigaţii ştiinţifice şi tehnice şi a căror divulgare privează autorii investigaţiilor de prioritatea de publicare sau influenţează negativ exercitarea altor drepturi protejate prin lege.

Conform art. 10 al Legii nr. 982 din 11.05.2000, (1) Persoana are dreptul de a solicita furnizorilor de informaţii, personal sau prin reprezentanţii săi, orice informaţii aflate în posesia acestora, cu excepţiile stabilite de legislaţie.

(2) Dreptul persoanei de a avea acces la informaţii, inclusiv la informaţiile cu caracter personal, nu poate fi îngrădit decît în condiţiile legii.

(3) Orice persoană care solicită acces la informaţii în conformitate cu prezenta lege este absolvită de obligaţia de a-şi justifica interesul pentru informaţiile solicitate.

Conform art. 15 al Legii nr. 982 din 11.05.2000, (1) Cererile scrise cu privire la accesul la informaţie vor fi înregistrate în conformitate cu legislaţia cu privire la registre şi petiţionare.

(2) Cererile respective vor fi examinate şi satisfăcute de funcţionarii publici responsabili de furnizarea informaţiilor.

(3) Deciziile, luate în conformitate cu prezenta lege, vor fi comunicate solicitantului într-un mod ce ar garanta recepţionarea şi conştientizarea acestora.

Conform art. 16 al Legii nr. 982 din 11.05.2000, (1) Informaţiile, documentele solicitate vor fi puse la dispoziţia solicitantului din momentul în care vor fi disponibile pentru a fi furnizate, dar nu mai tîrziu de 15 zile lucrătoare de la data înregistrării cererii de acces la informaţie.

(2) Termenul de furnizare a informaţiei, documentului poate fi prelungit cu 5 zile lucrătoare de către conducătorul instituţiei publice dacă:

a) cererea se referă la un volum foarte mare de informaţii care necesită selectarea lor;

b) sînt necesare consultaţii suplimentare pentru a satisface cererea.

(3) Autorul cererii va fi informat despre orice prelungire a termenului de furnizare a informaţiei şi despre motivele acesteia cu 5 zile înainte de expirarea termenului iniţial.

Conform art. 17 al Legii nr. 982 din 11.05.2000, Cererea de furnizare a informaţiei poate fi readresată altui furnizor, cu informarea obligatorie a solicitantului în decurs de 3 zile lucrătoare de la momentul primirii cererii şi cu acordul solicitantului, în următoarele cazuri:

a) informaţia solicitată nu se află în posesia furnizorului sesizat;

b) informaţia solicitată deţinută de alt furnizor ar satisface mai deplin interesul faţă de informaţie al solicitantului.

Conform art. 23 al Legii nr. 982 din 11.05.2000, (1) În cazul în care persoana care consideră că drepturile sau interesele legitime în ceea ce priveşte accesul la informaţie i-au fost lezate, precum şi în cazul în care nu este satisfăcută de soluţia dată de către conducerea furnizorului de informaţii sau de către organul ierarhic superior al acestuia, ea poate ataca acţiunile sau inacţiunea furnizorului de informaţii direct în instanţa de contencios administrativ competentă. (2) Sesizarea instanţei de judecată se va efectua în termen de o lună de la data primirii răspunsului de la furnizorul de informaţii sau, în caz dacă nu a primit răspuns, de la data cînd trebuia să-l primească. Dacă solicitantul de informaţii a atacat anterior acţiunile furnizorului de informaţii pe cale extrajudiciară, termenul de o lună curge de la data comunicării răspunsului conducerii furnizorului de informaţii şi/sau organului ierarhic superior al acestuia sau, în caz dacă nu a primit răspuns, de la data cînd trebuia să-l primească.

La caz se atestă că, răspunsul Direcției Generale transport public și căi de comunicație nr.06-2-1454 din 06.09.2023 (f.d.23), adresat reclamantului la petiția acestuia din 21.06.2023 cu nr.B-216 (f.d.7), este incomplet și neconform solicitărilor petiției adresate.

Or, din moment ce informația solicitată de reclamant nu este de accesibilitate limitată, cu caracter personal sau exceptată de la protecția Legii privind accesul la informație, ci una oficială, Direcția Generală transport public și căi de comunicație, urmează să furnizeze reclamantului, informația solicitată prin cererea acestuia din 21.06.2023 înregistrată cu nr. B-216.

Prin urmare, pîrîtul este subiect, care are obligația de a furniza informația și nu a demonstrat prin prisma prevederilor art. 7 alin. (4) Legea nr.982 din 11.05.2000, prin careva probe sau argumente plauzibile precum că, informația solicitată de reclamant este supusă anumitor restricții sau ar fi cu acces limitat, ori prin furnizarea acestor informații ar duce la atingerea intereselor Primăriei, îngrădind astfel dreptul la acces la o informație oficială.

În acest context, dreptului persoanelor de a solicita informația oficială îi corespunde obligația corelativă a furnizorului de a-i remite informația solicitată, atât timp cât această informație nu este supusă restricțiilor stabilite, or argumentul pîrîtului invocat în referință referitor la faptul că în mare parte

informația solicitată de reclamant nu este deținută de reclamant dar de alte instituții publice, instanța reține că în asemenea situație acesta urma a face uz de prevederile art. 17 al Legii nr. 982 din 11.05.2000, probe care în acest sens lipsesc la materialele cauzei.

Astfel, având în vedere că, Direcția Generală transport public şi căi de comunicație, nu a furnizat informația solicitată, fapta respectivă denotă cu suficientă certitudine că furnizorul de informații nu și-a exercitat în conformitate cu competențele care îi revin, obligația să asigure informarea activă, corectă și la timp a cetățenilor asupra chestiunilor de interes public și asupra problemelor de interes personal, după cum statuează dispozițiile art. 11 Legea nr.982 din 11.05.2000, se impune soluția în sensul admiterii acțiunii.

Referitor la pretenția reclamantului privind încasarea prejudiciului moral, instanța o consideră neîntemeiată și pasibilă de respingere din următoarele considerente.

Astfel, la examinarea cerinței privind compensarea prejudiciului moral instanța conchide că, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă şi integrală despăgubire. În temeiul Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale, acest criteriu se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit.

Prin prisma art. 2036 alin. (1) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri.

Instanța reţine că, obligaţia de a dovedi faptul pricinuirii prejudiciului moral o exercită partea vătămată, de aceea în cerere despre compensarea prejudiciului moral trebuie să indice de către cine, în ce circumstanţe şi în baza a căror acţiuni (inacţiuni) i-au fost cauzate suferinţele morale (psihice) sau fizice, prin care se manifestă acestea.

Astfel la determinarea mărimii compensaţiei pentru prejudiciul moral, trebuie neapărat să ia în consideraţie atât aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferinţelor psihice sau fizice părţii vătămate, cât şi datele obiective care certifică acest fapt.

Prin urmare raportînd norma indicată supra și ținînd cont de faptul că reclamantul nu a probat cauzarea din partea pîrîtului a unor suferințe psihice sau lezarea unor alte drepturi nepatrimoniale ce urmează a fi compensate în bani, instanța va respinge pretenția reclamantului cu privire la repararea prejudiciului moral ca fiind neîntemeiată.

Reieșind din circumstanțele de fapt constatate, coroborate cu normele de drept relevante situației din speță, instanța de judecată consideră necesar a admite parțial acțiunea reclamantului, cu obligarea Direcției Generale transport public și căi de comunicație de a furniza lui Valeriu Butescu informația solicitată prin cererea sa din 21.06.2023 înregistrată cu nr. B-216, precum și să ofere răspuns plenar la aceasta.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin.(1) lit. c), f) Cod Administrativ, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

Acțiunea în contencios administrativ înaintată de către Valeriu Butescu împotriva Direcției Generale transport public și căi de comunicație, cu privire la accesul la informație și încasarea prejudiciului, ***se admite parțial.***

Se obligă Direcția Generală transport public și căi de comunicație de a furniza lui Valeriu Butescu informația solicitată prin cererea sa din 21.06.2023 înregistrată cu nr. B-216.

În rest acțiunea se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărîrea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Rîşcani).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Igor Barbacaru

Copia corespunde originalului